

DR. BUZA Ügyvédi Iroda

Alkotmánybíróság részére
1535
Budapest,
Pf. 773.

A Budapest Környéki Törvényszék, mint
elsőfokú határozatot hozó bíróság útján
1146
Budapest
Thököly út 97-101.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 3 2 2 - 2 / 2021	
Érkezett: 2021 APR 07.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	<i>Z</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban Abtv.) 27. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján [REDACTED] indítványozó nevében és képviselőjében eljárva az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.II.37.089/2020/5 számú ítéletének alaptörvény ellenességét és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg, ugyanis az az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy a megsemmisítés hatályát az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján terjessze ki a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban Budapest Környéki Törvényszék) 16.K.27.844/2017/50 számú ítéletére, a Pest Megyei Kormányhivatal 800112-2/2017 számú határozatára és a Pest Megyei Kormányhivatal Budakeszi Járási Hivatalának 800180-4/2017 számú határozatára is.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az elsőfokú közigazgatási eljárás:

[REDACTED] 2016. október 10. napján telekalakítás iránti kérelmet nyújtott be a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlanok vonatkozásában a Budakeszi Járási Hivatal Földhivatali Osztályához. Az eljárásban közreműködő szakhatóság azaz Pilisvörösvár Város Jegyzője a telekalakítási engedélyezési eljáráshoz a szakhatósági hozzájárulást nem adta meg, ezért az ingatlanok telekalakítását a Pest

Megyei Kormányhivatal Budakeszi Járási Hivatala a 800180-4/2017 számú határozatával 2017 március 2. napján elutasította.

Az elutasítás indoka:

- a szakhatósági hozzájárulás megtagadása, arra tekintettel, hogy a 2542-0344 munkaszámú záradékolt változási vázrajz alapján a kialakuló ingatlanok a HÉSZ előírásainak nem felelnek meg, a változási vázrajzon szereplő közterületet is érintő alakításokat a HÉSZ az [REDACTED] helyrajzi számú és az [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan esetében nem tartalmazza.
- *A rendelkezésemre bocsátott 2542-0344 munkaszámú Változási vázrajz alapján megállapítottam, hogy a telekalakítás folytán kialakuló ingatlanok a HÉSZ előírásainak nem felelnek meg: a változási vázrajzon szereplő közterületet is érintő alakításokat a HÉSZ a [REDACTED] hrsz-ú ingatlan esetében nem tartalmazza: az [REDACTED] hrsz-ú ingatlanokat is érintően a HÉSZ-ban közút kialakítása szerepel. Ez a közterület szabályozása a benyújtott vázrajzon nem kerül kialakításra, ezért állásfoglalásomat a fentiek értelmében adtam meg.*

A másodfokú közigazgatási hatósági eljárás.

[REDACTED] az elsőfokú hatóság döntésével szemben fellebbezéssel élt. Fellebbezésében hivatkozott, hogy a kormányhivatal a 25/2013. (XII.20.) Kormányrendelettel és annak 12. számú mellékletével szemben a változási vázrajz kapcsán a jogszabályokban nem létező további feltételeket támasztott a változási vázrajz irányába.

Indítványozó arra hivatkozott, hogy a kormányhivatal nem jelölte meg a HÉSZ azon pontjait, amely alapján az indítványozó kérelmét elutasította, azaz az elutasítás jogszabályi indokát nem jelölte meg.

Indítványozó megjelölte, hogy a 25/2013. (XII.20.) Kormányrendelet kógens rendelkezései tételesen felsorolják, hogy egy változási vázrajznak a jogszabályok szerint milyen tartalmi és formai követelményeknek kell megfelelnie, melynek az indítványozó által benyújtott változási vázrajz maradéktalanul megfelel. Indítványozó kifejtette, hogy nincs olyan jogszabály és ágazati előírás, amely kimondaná, hogy a változási vázrajzban – a HÉSZ-en berajzolt – a jövőben talán kialakításra kerülő, vagy épp kialakításra nem kerülő tervezett közterületet fel kellene tüntetni.

Indítványozó hivatkozott arra, hogy a határozatban megjelölt közterület sem jogilag sem ténybelileg nem létezik, sem a Kormányrendelet sem a HÉSZ nem rendelkezik arról, hogy a tervezett utat a jogszabály szerint elkészített változási vázrajzon fel kellett volna tüntetni.

Indítványozó fellebbezését az elutasítás okául szolgáló konkrét jogszabály megjelölése nélkül a Pest Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú hatóság 2017. május 2. napján kelt 800112-2/2017 számú határozatával elutasította az alábbi indokok alapján:

- A hatóság határozatában arra hivatkozott, hogy az Étv. 13. § (1) bekezdése értelmében a telkekhez fűződő sajátos helyi követelményeket, jogokat és kötelezettségeket a helyi építési szabályzatban kell megállapítani.
- ██████████ Szabályozási Terve alapján tárgyi ingatlanokat szabályozási vonalak érintik új közterületek kialakítása érdekében. A HÉSZ 3. § (1) bekezdése értelmében a szabályozási vonal kötelező erejű szabályozási elem. A telekalakítási dokumentáció készítése során azonban a szabályozási vonalat figyelmen kívül hagyták.
- Az engedélyezésre benyújtott telekalakítási dokumentáció szerint kialakuló ingatlanok alakja a HÉSZ vonatkozó előírásainak, és így az Étv. 23. § (1) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg.
- A hatóság hivatkozott arra, hogy ██████████ 14/2016. (VII.22.) számú, helyi építési szabályzatról szóló rendeletének (a továbbiakban HÉSZ) 3. § (1) bekezdése értelmében a szabályozási vonal kötelező erejű szabályozási elem, amelyet az indítványozó által benyújtott változási vázrajzban nem tüntettek fel.
- A hatóság hivatkozott továbbá arra, hogy a HÉSZ 3. § (1) bekezdése szerinti szabályozási vonalak figyelmen kívül hagyása okán a benyújtott telekalakítási dokumentáció, vagyis a változási vázrajz az Étv. 23. § (1) bekezdésének nem felel meg.

Ugyanakkor közigazgatási hatóság nem jelölte meg, hogy mely jogszabállyal ellentétes az indítványozó kérelme.

Elsőfokú bírósági eljárás

A másodfokú hatóság 2017. május 2. napján kelt 800112-2/2017 határozatával szemben Indítványozó 2017. június 6. napján keresetet terjesztett elő a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságához (a bíróság átalakítása okán a bíróságra a továbbiakban Budapest Környéki Törvényszékként hivatkozik az indítványozó)

Keresetben kifejtett indokok:

- Indítványozó arra hivatkozott, hogy a II. fokú hatóság döntésében nem jelölt meg olyan jogszabályi hivatkozást, amellyel ellentétes a kérelem, a döntés az elutasítás tekintetében nem tartalmazott jogszabályi hivatkozást.

- Indítványozó a keresetében a másodfokú hatóság döntésével szemben kifejtette, hogy az mind ténybelileg, mind jogilag megalapozatlan, a kormányhivatal téves és okszerűtlen következtetésekre alapozva hozta meg döntését.
- Kiemelte, hogy a hatóság határozat sérti a a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban Ket.) 72. § (1) bekezdését, különösen annak db), ea), ed) és ef) pontjait.
- Hivatkozott továbbá azon tényre, hogy a hatóság döntései ellentétesek a Kúriának a Határozatok Gyűjteményében K-H-KJ-2012-707 számon közzétett Kfv.II.37.758/2011/4. számú döntésével, amely önmagában a döntés megalapozatlanságát feltételezi.

Indítványozó keresetét a Budapest Környéki Törvényszék 16.K.27.844/2017/50 számú, 2019. augusztus 30. napján kelt ítéletével az alábbi indokok alapján utasította el.

- A bíróság döntése értelmében, bár a változási vázrajz a jogszabályokban foglaltaknak megfelel azt mégsem lehet alkalmazni a telekalakítási eljárás során, ugyanis az a HÉSZ vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak nem felel meg.
- A bíróság döntésében külön kiemelte, hogy: egy konkrét jogszabályhely nevesítésének elmulasztása az alperes részéről nem valósít meg az ügy érdemére kiható, súlyos eljárási jogszabálysértést, mely a határozat hatályon kívül helyezését indokolná, e mulasztás a határozat érdemi felülvizsgálhatóságát nem zárta ki.
- A telekalakítási eljárás célja tehát éppen az Inyvtv. 2. § (3) bekezdésében irányadóként hivatkozott ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisban ábrázolt határvonal megváltoztatása, ami önmagában kizárja az a felperesi hivatkozást, hogy a telekalakítás során kizárólag a fennálló ingatlan-nyilvántartási állapotot lehetne figyelembe venni és helyi jogalkotó által tervezett változásokat figyelmen kívül kellen hagyni.

Felülvizsgálati eljárás

Indítványozó a Budapest Környéki Törvényszék 16.K.27.844/20178/50 számú határozatával szemben 2019. december 13. napján felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztette elő a Kúriánál, mint felülvizsgálati bíróságnál.

- Felülvizsgálat iránti kérelmében Indítványozó megjelölte, hogy a határozatban a Kormányhivatal nem jelölte meg az elutasítás pontos jogszabályon alapuló okát.
- a szakértő is és a bíróság is megállapították a telekalakítási eljáráshoz benyújtott változási vázrajz – a közigazgatási határozatban foglaltakkal szemben – a jogszabályoknak mindenben megfelelt.

- Indítványozó kiemelte, hogy a bíróság ítéletében tévesen és jogszabályellenesen értelmezte az Inyvtv. 2. § (3) bekezdésében foglaltakat és ebből következően okszerűtlen és téves következtetést vont le.
- Indítványozó sérelmezte, hogy a bíróság az Inyvtv. 2. § (3) bekezdésének alkalmazhatóságát jelen ügyben kizárta, és jogszabályellenesen arra hivatkozott, hogy az ingatlan-nyilvántartási térképi adtabázisban ábrázolt határvonalat azért nem kell figyelembe venni, mert az eljárással az megváltozik. Indítványozó kiemelte, hogy ez önmagában jogszabályellenes, mivel az Étv. 23. § (2) bekezdése és az Inyvtv. 2. § (3) bekezdése egyértelműen előírja, hogy az ingatlan-nyilvántartási térképi adtabázisban ábrázolt határvonalat kell figyelembe venni.
- Indítványozó kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldal utolsó bekezdése és 11. oldal első bekezdése súlyosan jogszabálysértő és az önkényes jogértelmezést tartalmaz, ugyanis indítványozó pont azt sérelmezte, hogy a hatóság a döntését nem indokolta meg, jogszabállyal nem támasztotta alá, ehhez képest a bíróság kimondta, hogy: *„egy konkrét jogszabályhely nevesítésének elmulasztása az alperes részéről nem valósít meg az ügy érdemére kiható, súlyos eljárási jogszabálysértést, mely a határozat hatályon kívül helyezését indokolná, e mulasztás a határozat érdemi felülvizsgálhatóságát nem zárta ki.”*
- Hivatkozott továbbá arra, hogy a bíróság a döntésében teljesen másról döntött, mint amire az indítványozó kérelme irányult, a felülvizsgálat tárgyában a bíróságok nem döntöttek. A bíróságok más jogszabály megjelölésével tartották hatályban a kormányhivatal döntését.
- Hivatkozott arra is, hogy a bíróság hatáskört vont el a kormányhivataltól, ugyanis az eljárásban a hatóság nem jelölte meg az elutasítás okát azonban a bíró az ítéletében megjelölte, hogy mire kellett volna a hatóságnak hivatkoznia, ezzel tehát hatáskört vont el.
- Indítványozó sérelmezte továbbá azt is, hogy a bíróság a közigazgatási hatóság döntésével kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a határozatban jogszabályok megjelölésének hiánya nem vet fel felülvizsgálati problémákat.
- Indítványozó hivatkozott továbbá arra, hogy a bíróság ítéletében nem az ügyben felmerült döntés jogszerűségét vizsgálta, hanem attól eltérő megállapítások alapján – annak ellenére, hogy indítványozónak ilyen kereseti kérelme nem is volt – önkényesen azt vizsgálta, hogy a szabályozási vonal az eljárása során mennyiben köti az eljáró hatóságot, illetve, hogy a szabályozási vonal kötelező figyelembevételének előírása a HÉSZ-ben ellentétes-e az Inyvtv. 2. § (3) bekezdésével.

A Kúria a felülvizsgálatot a 2020. október 7. napján kelt Kfv.II.37.089/2020/5. számú ítéletével elutasította. Az elutasítás indokaiként a bíróság helyes következtetését és a felperesi hivatkozások irreleváns jellegét emelte ki.

A Kúria ítélete [36] pontjában megállapította, hogy: „A Kúria rámutat arra, hogy a perbeli változási vázrajz, illetve telekalakítási dokumentáció az irányadó FVM rendeletben és VM rendeletben foglaltaknak ugyan megfelelt, és a jövőbeli változtatásokat a változási vázrajzon nem kellett feltüntetni”

A Kúria a keresettel egyezően tehát egyértelműen megállapította, hogy a benyújtott záradékolt változási vázrajz a jogszabályokban foglaltaknak megfelel. Ebből okszerűen következik, hogy a kormányhivatal elutasító határozatai jogszabályellenesek, ugyanis azokban a kormányhivatal az elutasítás indokaként a nem megfelelő változási vázrajzot jelölte meg.

Ugyanakkor az ítélete [41] pontjában, azaz a döntés elvi tartalmában egyértelműen kifejtette, hogy: *„A helyi építési szabályzat és szabályozási tervben feltüntetett szabályozási vonal kötelező érvényű, de önmagában annak ténye, megléte a telekalakítást nem tiltja.”*

A Kúria ezen megállapításai tehát a döntés indokolásával és megállapításaival ellentétesek, ugyanis, ha a telekalakítást a szabályozási vonal nem tiltja, abból okszerűen következik, hogy mind a Kúria mind az elsőfokú bíróság, mind a kormányhivatalok döntései alaptörvényellenesek, tehát azok megsemmisítése indokolt.

Kiemelem, hogy az elsőfokú bíróság és a Kúria az Indítványozó által támadott eljárásokat nem vizsgálta érdemben, a vizsgálat során az alapügytől – nevezetesen a változási vázrajz jogszabályba ütközésétől – teljesen eltértek, új tényállást vettek fel és az Indítványozó kérelmét figyelmen kívül hagyták, ebből okszerűen következik, hogy Indítványozó jogorvoslathoz fűződő alapjoga csorbát szenvedett.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Kiemelem, hogy indítványozó jelen indítvány előterjesztését megelőzően, mind a rendes, mind a rendkívüli jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Jelen ügyben a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, indítványozó perújítást nem kezdeményezett.

Fentiekre tekintettel jelen alkotmányjogi panasz benyújtása nem esik az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt korlátozás alá, így a panasz benyújtásának feltételei fennállnak.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntést, azaz a Kúria Kfv.II.37.089/2020/5 számú ítélete elektronikus úton került megküldésre az

indítványozó jogi képviselője részre, amely döntést a jogi 2020. november 16. napján vett át.

Tekintettel az átvétel időpontjára az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidő kezdőnapja 2020. november 17. napja, így a rendelkezésre álló 60 napos határidő utolsó napja 2021. január 15. napja. Az indítványozó, tehát jelen alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében biztosított 60napos határidőn belül terjesztette elő.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panaszt benyújtó indítványozó az alapeljárásokban, mint kérelmező ügyfél, míg a jogorvoslati eljárásokban, mint felperes vett részt az Abtv. értelmében az érintettség igazolása külön nem szükséges.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Indítványozó kiemeli, hogy mind az alapeljárásokban, mind a rendes és rendkívüli jogorvoslati eljárásokban sérült az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő joga, valamint a XXVIII. cikkének (7) bekezdésében foglalt jogorvoslatihoz fűződő joga.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Kiemelem, hogy az eljárások során sérült az Indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz, az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz, valamint az alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt jogorvoslatihoz fűződő alapjoga. Az eljárások során sérült továbbá a hatalmi ágak megosztásának az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében foglalt elve.

I.

Indítványozó az általa indított telekalakítási eljárás során, a telekalakításhoz szükséges minden szükséges dokumentumot, okiratot a hatóság rendelkezésére bocsátott. A hatóság a döntésében az indítványozó által kért telekalakítási eljárást azért utasította el, mert a változási vázrajzot nem találta megfelelőnek, álláspontja szerint az jogszabályba ütközött, azonban a közigazgatási hatóság határozatában nem jelölte meg, hogy az melyik jogszabályba ütközik.

A fellebbezés elbírálása során a másodfokú hatóság az eljárásban vitatott változási vázrajz kapcsán olyan alaptörvényellenes megállapításokat tett, hogy a 2542-0344 munkaszámú záradékolt változási vázrajz a jogszabályokban

foglaltakkal ellentétes, mivel az a HÉSZ 3. § -ába ütközik, mert egy jövőbeni szabályozási vonalat nem tartalmazott.

A kormányhivatal annak ellenére jutott erre az alaptörvényellenes következtetésre, hogy a 2542-0344 munkaszámú záradékolt változási vázrajz a jogszabályokban foglalt előírásoknak mindenben megfelelt, amelyet egyértelműen bizonyít, hogy azt az ügyben eljáró ingatlanügyi hatóság záradékkal látta el.

Ebből okszerűen következik, hogy a záradékolt változási vázrajz a telekalakítási eljáráshoz megfelelő, annak alapján az indítványozó által indított telekalakítási eljárás lefolytatása és a változások átvezetése volt indokolt. A későbbiekben, mind a Törvényszék, mind a Kúria a kérelemmel egyezően megállapította, hogy a vázrajz jó, az a jogszabályokban foglaltaknak megfelelő.

A döntések okán indítványozó keresetet terjesztett elő. A kereset egyik indoka az volt, hogy a közigazgatási hatóság a határozatában nem jelölte meg, hogy a kérelem milyen jogszabálynak nem felel meg. A keresetet a Budapest Környéki Törvényszék ítélete 11. oldalán alaptörvényellenesen arra hivatkozással utasította el, hogy a jogszabályhely megjelölésének hiánya a döntés érdemi felülvizsgálhatóságát nem zárta ki.

„egy konkrét jogszabályhely nevesítésének elmulasztása az alperes részéről nem valósít meg az ügy érdemére kiható, súlyos eljárási jogszabálysértést, mely a határozat hatályon kívül helyezését indokolná, e mulasztás a határozat érdemi felülvizsgálhatóságát nem zárta ki.” (16.K.27.844/2017/50. 11. o)

A Törvényszék ezzel egyidejűleg az ítéletében megjelölte azt a jogszabályt, ami szerinte a közigazgatási határozatból hiányzott.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

I.

A kormányhivatal az elutasítás okaként egyértelműen azt jelölte meg, hogy a benyújtott változási vázrajz a jogszabályoknak és a HÉSZ vonatkozó előírásainak nem felel meg, de a Törvényszék és a Kúria ítéleteikben már azt mondták ki, hogy a változási vázrajz a jogszabályoknak megfelelő, azonban ennek ellenére a kormányhivatal döntését hatályában fenntartotta. Ez nyilvánvalóan alaptörvényellenes döntés hiszen, az egész közigazgatási eljárásnak és a közigazgatási pernek is a változási vázrajz jogszabályoknak való megfelelése volt a tárgya. Ha a vázrajz a jogszabályoknak és a HÉSZ rendelkezéseinek megfelel, abból okszerűen következik, hogy akkor az indítványozó kérelmének megfelelően jóváhagyó döntést kellett volna hozni, tehát a közigazgatási határozat megsemmisítése lett volna indokolt.

Megjegyzem, hogy a telekalakítási eljárás nem mérlegelésen alapuló eljárás, abban az okiratokat nem lehet mérlegelni, tehát a Kúria és a Budapest Környéki törvényszék ezen megállapításai szintén alaptörvényellenesek.

A Törvényszéknek a közigazgatási határozat érdemi felülvizsgálatát kellett volna elvégeznie, nem pedig mintegy magasabb szintű közigazgatási hatóság, a hatóság hatáskörét elvonva, a közigazgatási határozat hibáját, a jogszabályok megjelölésével pótolnia.

E körben hivatkozom, az Alkotmánybíróság 10/2017. (V.5.) ABH [68] pontjára, amelyben az Alkotmánybíróság egyértelműen kimondta, hogy *„Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták {lásd például 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [61]}, hanem akkor is, ha a jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni, így például ha azt a részletszabályok rendelkezései akadályozzák meg, ezáltal üresítve ki, illetve téve formálissá a jogorvoslathoz való jogot”*

Okszerűen következik tehát, hogy önmagában az a tény, hogy az indítványozó fellebbezéssel és felülvizsgálati kérelemmel élhetett nem jelenti a jogorvoslathoz fűződő jog érvényesülését, hiszen a jogorvoslathoz való jog az érdemi jogorvoslatban, a jogorvoslásban merülne ki. Jelen ügyben azonban ez nem történt meg, hiszen az elsőfokú bírósági a közigazgatási hatóság hatáskörét elvonva a döntést kiegészítette, hogy az a jogszabályoknak megfelelően. Ezt az alaptörvényellenes eljárást a Kúria érdemben nem is vizsgálta és nem is vizsgálhatta, hiszen arra kizárólag az Alkotmánybíróságnak van felhatalmazása.

E körben hivatkozom az Alkotmánybíróság IV/1004/2019 számú döntésére melyben az alkotmánybíróság egyértelműen kifejtette, hogy: *„Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy feladata nem a bírói döntések törvényességi felülvizsgálata, hanem a büntetőeljárás alkotmányos kereteinek biztosítása.”*

Ebből okszerűen következik tehát, hogy az Alkotmánybíróság feladata a polgári peres és közigazgatási peres eljárás alkotmányos kereteinek biztosítása. Ha tehát a változási vázrajz jogszabályoknak való megfelelése az eljárás tárgya és az eljárásokból megállapítást nyer, hogy az a jogszabályoknak megfelel, azonban a kereset elutasításra kerül, úgy az már alkotmányos probléma és annak orvosolása az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik.

II.

Kiemelem, hogy a jogszabály megjelölésének hiányából okszerűen következik, hogy a közigazgatási határozat eleve alkalmatlan volt az érdemi felülvizsgálatra, hiszen annak lényeges eleme hiányzik.

E körben hivatkozom az 5/2019. (III. 11.) AB HATÁROZAT [16] pontjára, ahol az AB egyértelműen kimondta, hogy: Az Ákr. 81. § (1) bekezdése a döntés részeként határozza meg az indokolást és szabályozza annak tartalmi elemeit (megállapított tényállás, bizonyítékok, szakhatósági állásfoglalás indokolása, mérlegelés és a döntés indokai, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölése) is. [...] A normaszöveg eltérésre vonatkozó felhatalmazást nem tartalmaz.

Az tehát, ha a közigazgatási döntés az azt megalapozó jogszabályhelyeket nem tartalmazza – ahogy az jelen ügyben is történt – pusztán a döntés jogszabálysértő voltát eredményezte, de attól kezdve, hogy az ügyben eljáró bíró az ítéletében az általa elutasítási oknak vélt jogszabályt megjelölte és gyakorlatilag beleírta a közigazgatási határozatba, ezáltal az ítélete alaptörvényellenes.

Az alkalmazandó jogszabálynak a közigazgatási határozatban való hiánya nem pótolható a bíróság által, annak hiánya nem mérlegelési kérdés.

Álláspontom szerint a közigazgatási határozatnak tartalmaznia kell az alkalmazott jogszabályokat, a konkrét ügyben azt, hogy mi okból, pontosan melyik jogszabály melyik szakaszának nem felel meg a kérelem. Ha ezt nem tartalmazza a közigazgatási határozat az sérti az Ákr. vonatkozó §-át, tehát a határozat jogszabályellenes.

A bírósági eljárása és az ítéletének megállapítása azzal lett alaptörvényellenes, hogy az eljáró bíróság észlelve a felülvizsgálni kért határozat hiányosságát, a határozatot gyakorlatilag „kiegészítette” abba „beleírta” az általa vélt azon jogszabályhelyet, amelyet szerinte az indítványozó kérelme sértett. Ennek okán azonban a bíróság közigazgatási szerv hatáskörében járt el, annak hatáskörét elvonva egyrészt kiegészítette a határozatot a jogszabályhely megjelölésével, ezzel „beült” a közigazgatási előadó székébe és másrészt ezzel egyidejűleg a közigazgatási határozatot, azaz a saját döntését felül is vizsgálta és annak jogszabályszerűségét állapította meg. Erre az alaptörvény nem ad lehetőséget a bíróságnak.

A bíróságnak a közigazgatási határozat jogszabályoknak való megfeleléséről kell döntenie, ha az nem tartalmazza az alkalmazandó jogszabályt, akkor hatályon kívül kell helyezni a határozatot, de a bíróság ítéletében nem egészítheti ki a felülvizsgálandó határozatot az alkalmazandó jogszabályhellyel, mert annak megjelölése a közigazgatási szerv hatásköre, nem pedig a bíróságé.

Ezzel szemben a Törvényszék az ítéletében azt állapította meg, hogy nem jogszabálysértő, ha a konkrét jogszabályt nem tartalmazza a határozat: „A bíróság

álláspontja szerint ugyanakkor figyelemmel arra, hogy minden egyéb tekintetben az alperesi határozat indokolása jogszabályokkal alátámasztott és helytálló volt – egy konkrét jogszabályhely nevesítésének elmulasztása az alperes részéről nem valósít meg az ügy érdemére kiható, súlyos eljárási jogszabálysértést, mely a határozat hatályon kívül helyezését indokolná, e mulasztás a határozat érdemi felülvizsgálhatóságát nem zárta ki.”

És ugyanazon ítéletében megjelölte, hogy szerinte melyik jogszabályt kellett volna tartalmaznia a határozatnak. Ez a cselekménye, ez a megállapítása viszont már alaptörvényellenes, a bíróság nem dönthet a közigazgatási hatóság hatáskörében, a bíróság a közigazgatási hatóság döntésének felülvizsgálatára van felhatalmazva, arra van alkotmányos jogköre. Jelen alkotmányjogi panasz tehát nem a mérlegelés felülvizsgálatára, hanem az alaptörvényellenes eljárások és az abban keletkezett alaptörvényellenes döntések megsemmisítésére irányul és ez okból sértik az eljárások és a döntések az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát.

A Kúria ítélete ugyanezen oknál fogva alaptörvényellenes, hiszen a Törvényszék alaptörvényellenes eljárását nem vette észre, azt figyelmen kívül hagyta. Az alaptörvényellenes eljárásokat csak a „színesíti” az a tény, hogy az egész eljárás, mind a közigazgatási eljárás, mind a felülvizsgálati eljárás a telekalakítási változási vázrajz jogszabályoknak megfelelőségéről szólt, amely tekintetében mind a Törvényszék, mind a Kúria megállapította, hogy a vázrajz a jogszabályoknak megfelelő, ugyanakkor a döntésével mégis elutasította a keresetet. Ezzel pedig a jogbiztonság és a jogorvoslathoz való alapjog is sérült.

III.

A Törvényszék és a Kúria sajátos jogértelmezésbe és feltételezésbe bocsátkoztak egy majdan esetleg kialakításra kerülő úttal kapcsolatban. Mind az elsőfokú bíróság, mind a Kúria alaptörvényellenes önkényes jogértelmezést vitt véghez, amikor kimondták, hogy az Inyvtv. 2. § (3) bekezdését – *miszerint az ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisban ábrázolt határvonalat irányadónak kell tekinteni* – nem kell alkalmazni, annak ellenére, hogy a vonatkozó jogszabályi előírások egyértelműen kimondják, hogy a változási vázrajz elkészítése során az Inyvtv. 2. § (3) bekezdését kell alkalmazni és az ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisban ábrázolt határvonalakat kell irányadónak tekinteni.

A bíróságok önkényes jogértelmezése kapcsán hivatkozom a 23/2018. (XII.28.) ABH [28] pontjára, melyben az Alkotmánybíróság kimondta azt is, hogy: *„Az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben kapcsolta össze a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi éllel kimondta: „[a] bírói függetlenségnek*

nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia”

Kiemelem, hogy a Budapest Környéki Törvényszék és a Kúria ítélete az önkényes jogalkalmazás Alaptörvényi és az Alkotmánybíróság által kifejtett tilalmába ütköznek, ezzel a bíróságok megsértették az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkeiben foglalt tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz fűződő alapjogokat, ebből okszerűen következik, hogy azok megsemmisítése indokolt.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó a személyes adatai és neve közzétételéhez nem járul hozzá

Budapest, 2021.03.31.

Dr. Buza Ottó
Ügyvéd

indítványozó /
képv: dr. Buza Ottó ügyvéd

Melléklet:

Jogi képviselő meghatalmazása